

Montrealis

joulukuul 1972.a.

Armas Herman!

Suun tänu kaardide eest mis meile Vancouverist ja USA-st saatsid. See oli Siinest väga armas. Jälgisin ka ajalahit kus Sa olid ja pr. Koni saatis kutte Torontosse tuleks, Kaitse, aga Kanada post on niivõrd väimatu (vähem tuleb saadetis Torontost 8-14 päeva!), jäi see hiljaks. Pealigi oli ikku nädala sees. Mõlmin sulle kord helistada, kuid ei teadnud kus peatud. Arvasin küll, et pr. Herman juures, aga kindel see polnud. - Peasi, Sul oli palju rõõmu sellest ringseidust ja kindlasti oli see ka väga ilus. Lääs on täiesti vaatamisväärt. Saunuti on inimesed head. Ehk ole pr. Koni armas inimene? Kõikine elav väim, praegusel ajal kus noored ei riita kuskil käia, sõdab tema juba maa maha, et laulmas käia. Lõpu Vancouveri eestkostumist meeldis mulle pr. Koni kõige enam. Sa lohtasid aga muudugi palju enam inimesi kui mere. - Ehk ole igal pool muudugi ka see väike nimma-laskuine madu juuri söönud - kaljuts. Kõik meid eestlasi muudugi. Üldine sõit allapoole on, kadegi, suu. Huritav alks kuulda Su nuntjeid lähemalt, aga ma tean suurt, ei jõua kirjaga küll palju ära ütelda. Eume värib täni ja pea lah! Meie läänes viikimine oli ka nagu ühe inimese põisnik, ma pean seda oma elu üheks kaunimaks elamuseks. Sellised elamused annavad jõudu, ^{traskel} päeval lohtust hida. Olime "pidamaal" Briti Columbias, see on nagu muinasmaa, täiesti Jumala enda loodus, tammed, et Ta on seal

alles. Ja needad on nagu Põhjameil. Jõed jooksevad "maa
peal", s.t. neil pole jõesängi; kui silest, vahe kanti aruult.
Nägime ka hulga looni- ja mäed! - Elada seal ma ei tahaks, aga
näha - kuulda si kaunis.

Nüüd üks ebameeldivam asi. Kirjastam. Reeks. Eest. Õpperaamatufondis
juhatajale kirjja, milles väljendasin oma suurt pettumust nende kohta.
Kõlgi ei leatunud muile, et raha saadi, ja nimeltis ka 66 tellijat
ei ole kahtasid lohtu saada. Sa tead, et ma ei ohtu ega oiga,
aga see oli muile tõesti väga raske töö, kehaltelt. Vardumest
näivamusest "mõtle" mere vahaks. Iga korralik kirjastaja
suresi teabab, et on kätte saanud tellimused ja raha. Siis
mitte üks sõna millal kaant ilmut. Lõida pean vaitama oma
tellijatele?! Ja mul on elanud siin päris kestvini õitudamisi.
Tunnenet on ju ka hellaks tehtud, kuna paar-kolm raama-
tut on jäänud ilmutamata. Pealegi telliti päris palju jõulukirjgisi.
Püüdnin neid rahustada, ja tegin isegi sellise kumbu, et vale-
tsarin, et on juba tustis (see vist siiski vale pole, õrnelt). Nüüd
lugerin "Vaba Eesti Sõnast" (N.Y.), et kaant saadetakse otu-
teel, lennupostiga USA-ss. See tegi muu päris pahaseks. Kales,
Herman, miks ei solitinud mis nimine tellijad seda tead, et
kaant ilmut? Kas pr. Mailly teadis? Ta oleks pidanud sellel
jahul ajalehes teadama. Ma ei usu, et ma ükiliis nõudlõk olin
kui soovisin teatrid. Talgjn, et nõnda tehahe tööõrasmelut, telli-
mise loogjad ja tellijad ka. Ma küll ei kavatu end enam viim-
seis väga panna, ei ühegi tellimise eest. See oli viimane õpe-
tund. Noh, aga ebs tähtsamad tustriid on ilmunud ke! Põhul
ka juba postil. Sh. Lann teatas lehtedes viisturest, tal on kene-
hõrdeks hea ostjaid saada. - Nii. Gooday, et see lugu siin
ei ärita, arbat kui see mind äritas, ega tahs ma äritama!
Soovim sulle ja perele tõesti väga armsaid ja õnnistatud
jõulupõhki ja muul aastal teerist, ning jõuldu Su tööle mis
on sulle kõiksdele tähtis. Jõulurõõmke teerist, Reet.